

عنوان مقاله:

های باباطاهرکنایه در دوبیتی

محل انتشار:

چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان «همایش ملی هزاره باباطاهر» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

پیمان تباری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کنگاور

خلاصه مقاله:

انواع شعر فارسی، سرشار از ظرافت و آرایه های ادبی است. باباطاهر عریان شاعر و عارف قرن پنجم یکی از شاعران ادب فارسی است که شعر وی در بافت زبان محلی یا فهلویات قرار می گیرد؛ با این وجود از لحاظ آرایه های ادبی و زیبایی شناسی، توان شاعر در کاربرد هنرمندانه واژگان و ساخت آرایه های ادبی بسیار ارزشمند است. کنایه، یکی از آرایه های ادبی است که شاعر به دلیل ساختار عرفانی افکارش از آن استفاده می کند. هدف این مقاله، شناخت کنایه در شعر باباطاهر و توضیح درباره محتوای هنری این نوع آرایه در شعراست. نوع مقاله، توصیفی و تحلیلی، شیوه گردآوری کتابخانه ای، حجم نمونه، دوبیتی های باباطاهر و جامعه آماری 366 دوبیتی شاعر است. بر اساس نتایج این مقاله، شاعر از آرایه ادبی کنایه و ظرفیت فرهنگی و بومی مردم به منظور تبیین افکار خود استفاده نموده است.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، دوبیتی، کنایه، باباطاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745796>

